

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Punicki Stanisław: Powszechna Wystawa Krajowa

Źródło:

Przemysł i Handel Rok 9 1928 zeszyt 41, strony 1657-1658

Artykuł udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej”
(SONB/SP/550684/2022)

leży w szczególności brać na uwagę wpływy ze składek oraz pracę społeczną członków danej organizacji; subwencje winny być udzielane w pewnym stosunku do własnych dochodów (normalnie nie powinny one przekraczać 50% budżetu organizacji subwencjonowanej); winna być również brana na uwagę ciągłość pracy organizacyjnej i dotychczasowe jej wyniki;

3) prowadzenia przez daną organizację działalności oświatowej i gospodarczej, zgodnej z programem pracy, nakreślonym przez czynniki państwowe.

Oprócz współdziałania z organizacjami rolniczymi, działającymi w powiecie, powiatowe związki komunalne mogą również udzielać subwencji fachowym organizacjom rolniczym, obejmującym działalnością swoją teren całego województwa, na prace specjalne, które mają bezpośrednie znaczenie dla danego powiatu (np. lustracja ferm powiatowych, szkółek drzew owocowych i leśnych, projektowanie melioracji i t. p.), względnie korzystać z usług fachowego personelu wojewódzkich organizacji rolniczych na zasadzie specjalnej umowy.

W polityce subwencyjnej organa samorządów opierać się winny na następujących wytycznych:

1) działalność organizacji subwencjonowanej powinna być ściśle uzgodniona z ogólnym programem pracy nad popieraniem rolnictwa w powiecie, przyjętym przez komisję rolną sejmiku;

2) subwencjonować należy przede wszystkim prace, dokonane już częściowo, lub podjęte własnymi siłami organizacji, i subwencje, udzielane na cele, objęte budżetem danej organizacji, powinny stać w pewnym stosunku do własnych nakładów; ustalenie tego stosunku w konkretnych wypadkach będzie zadaniem komunalnych organów rolniczych (wojewódzkich i powiatowych komisji rolnych);

3) agendy instytucji rolniczej, których utrzymanie pokrywane jest z funduszy komunalnych, obsługiwać winny ogół ludności rolniczej powiatu, zarówno zrzeszonej, jak i niezrzeszonej;

4) subwencje winny być udzielane na ściśle określone cele i przeznaczenie zasilków nie może być zmieniane bez zgody organów powiatowego związku komunalnego;

5) subwencje nie mogą być zużywane na pokrycie ogólnych kosztów administracyjnych organizacji (lokal, sekretariat, wydatki kancelaryjne);

6) instytucja subwencjonowana zobowiązuje się prowadzić racjonalną rachunkowość, umożliwiającą ścisłą kontrolę rzeczową i buchalteryjną, i przedstawiać corocznie powiatowemu związkowi komunalnemu wyczerpujące sprawozdania fachowe i rachunkowe ze swej działalności (na żądanie komisji rolniej również treściwe sprawozdania kwartalne);

7) subwencje winny być udzielane na zasadzie szczegółowych preliminarij;

8) subwencje organizacjom rolniczym na utrzymanie personelu fachowego winny mieć charakter stały i być regularnie wypłacane;

9) komisja rolna sejmiku przeprowadza kontrolę rachunków i bada szczegółowo celowość zużytkowania subwencji przez organizacje rolnicze; wskazane jest, aby komisja rolna powiatowa dokonywała przy pomocy swoich członków na miejscu lustracji prac, prowadzonych przez organizację, przyczem miernikiem oceny winien być realny wpływ działalności organizacji na rozwój produkcji rolniczej.

STAN ZASIEWÓW W KOŃCU SIERPNI 1928 R.

Przez cały miesiąc sierpień trwała nadal ciepła, słoneczna pogoda. Ilość ciepła jednak, poza woj. krakowskim i śląskim, nie przekraczała średniej wieloletniej. Najmniej ciepła i słońca miały woj. wileńskie i nowogródzkie.

Niedostateczna ilość opadów (poza woj. wileńskim i nowogródzkim) wpłynęła ujemnie na stan okopowych, pozostałych na pniu jeszcze zbóż, oraz łąk i pastwisk. Stan ziemniaków i buraków cukrowych w stosunku do zeszłego miesiąca pogorszył się, łąki zaś i pastwiska tak dalece pousychały, że w wielu miejscowościach drugi pokos siana nie może odbyć się.

Stan zasiewów w stopniach kwalifikacyjnych (5 — oznacza stan wyborowy, 4 — dobry, 3 — średni, 2 — mierny, 1 — zły) dla całej Polski przedstawiał się następująco:

	1 9 2 8: koniec sierpnia	koniec lipca	1 9 2 7 koniec sierpnia
Ziemniaki	2:8	3:0	3:6
Buraki cukrowe	3:0	3:2	3:5
Proso	2:2	2:7	3:4
Gryka	2:6	2:9	3:1
Groch	3:1	3:2	3:2
Len	3:1	3:2	3:1
Konopie	3:0	3:2	3:2
Łąki suche, polne	2:0	2:5	3:1
„ nizinne mokre	2:5	2:7	3:1
„ meliorowane	2:7	3:1	3:6
Pastwiska naturalne	1:9	2:3	2:9
„ sztuczne	2:2	2:7	3:5

wełniane (350), galanteria (308), meble gięte (301), inne wyroby stolarskie (212), zboże i strączkowe (138), cement (87), wyroby z cynku (70), wyroby z brązu, narzędzia i t. p. (48), wyroby ciesielskie (46), oleje smarowe (33), rury żelazne (15), wyroby z żelaza lanego (18), naczynia emaljowane (13), przedzia konopna (33), papier (18), tkaniny bawełniane (6) i t. p. W rezultacie handlu z Egiptem saldo na niekorzyść Polski wynosiło: w 1926 r. — 10.140 tys., w 1927 r. — 9.404 i w I połowie r. b. — 5.457 tys. Powiększenie naszego wywozu do Egiptu jest sprawą palącą. Za pierwszy krok do tego celu trzeba by uznać utworzenie w tym kraju placówki konsularnej i handlowej.

HANDEL

HANDEL ZAGRANICZNY

STOSUNKI HANDLOWE POLSKI Z EGIPTEM. — Egipt stanowi dla Polski jedno z najpoważniejszych źródeł bawełny (egipskiej). Przywóz z Egiptu wynosił: w 1926 r. — 12.202 tys., w 1927 r. — 11.132 i w I połowie r. b. — 6.965 tys. Głównymi obiektami przywozu (1927 r.) są: bawełna surowa (10.605) i cebula (356), która przy odpowiednich zarządzeniach mogłaby być doskonale produkowana w kraju. Wywóz z Polski do Egiptu, dość zróżnicowany, wynosił: w 1926 r. — 1.762 tys., w 1927 r. — 1.728 i w I połowie r. b. — 1.508 tys. Główniejszymi artykułami wywozu (1927 r.) są: tkaniny wełniane i pół-

OKAZJE DO HANDLU Z ZAGRANICĄ

Życzący poznać szczegóły któregośkolwiek z wymienionych niżej interesów oraz otrzymać adres odnośnej firmy zagranicznej winni podać Redakcji odpowiedni numer kolejny, umieszczony przy danej wzmiance, oraz załączyć na koszt odpowiedzi sumę 1— w znaczkach pocztowych (od każdego poszczególnego numeru).

Redakcja Tygodnika „Przemysł i Handel” nie przyjmuje na siebie odpowiedzialności za konsekwencje handlowe zawartych tą drogą interesów.

ZAPYTANIA Z ZAGRANICY:

Nr. 78/A: Czeskosłowacka wytwórnia jedwabiu sztucznego poszukuje odbiorców.

OFERTY FIRM ZAGRANICZNYCH:

Nr. 73/B: Bułgarska firma importowa nawiąże stosunki z fabrykami manufaktury.

TARGI I WYSTAWY

POWSZECHNA WYSTAWA KRAJOWA. — Powszechna Wystawa Krajowa 1929 r. zakrojona jest — jak wiadomo — na miarę europejską. Łączny obszar terenów wystawowych wynosi przeszło 500.000 m². Tereny wystawowe zgrupowane są w 2 kompleksach: 1) tereny wschodnie, których rdzeniem są gmachy Międzynarodowych Targów Poznańskich, okalające charakterystyczną Wieżę Górnosłąską, i 2) tereny zachodnie. Tereny wschodnie posiadają budynki masywne, i są zdawna przystosowane do celów wystawowych. Tutaj zatem zgrupowana będzie większość przemysłu polskiego z przemysłem górniczo-hutniczym i włókienniczym na czele. W gmachach uniwersyteckich (Chemii i Anatomii) mieścić się będzie wystawa kultury i sztuki, urządzana przez rząd. Na terenach wschodnich znajdują się pawilony ciężkiego przemysłu (11), monopolów państwowych, przemysłu papierniczego, graficznego i t. d. Z terenami wschodnimi łączy się park Wilsona, bardzo starannie utrzymany park publiczny w najpiękniejszej części Poznania. W parku stanie dzięki ofiarności J. Paderewskiego wspaniały pomnik Prezydenta Wilsona. Buduje się nowa palarnia i pawilony: uzdrowisk, hut szklanych, Polonii zagranicznej, wychowania fizycznego. Tereny zachodnie, na których wre obecnie gorączkowa praca tak nad budową pawilonów, jak nad niwelacją, kanalizacją, elektryfikacją i t. d., obejmą rolnictwo i związane z niem przemysły: spożywczy, maszyn rolniczych, cukrownictwa, krochmalnictwa, gorzelnictwa, leśnictwa, przemysłu drzewnego i t. d. Produkcja rolna przedstawiona będzie w pawilonach: produkcji roślinnej i zwierzęcej, jak również na żywych obiektach w polach doświadczalnych i pokazach zwierząt hodowlanych. Na terenach zachodnich znajdzie się też obszerny park rozrywkowy, areny sportowe, łazienki natryskowe i t. p. obiekty atrakcyjne Wystawy. Budynki terenów wschodnich, wszystkie masywne, trwale zbudowane są przeważnie zupełnie wykonane. W ostatnim stadium budowy znajduje się główny wstębul i hala przemysłu włókienniczego i konfekcyjnego. Budynki w parku Wilsona są w budowie. Najistotniejsza praca wre na terenach zachodnich, które przedstawiały doniedawna puste pola. Przystosowanie ich dla celów Wystawy musiało nastąpić od podstaw.

Wszystkie prace, tak budowlane, jak organizacyjne, odbywają się w ściśle przewidzianych terminach. Dotychczas żaden z terminów nie został przekroczony, tak że wszelkie dane są do przypuszczenia, że Wystawa zostanie otwarta w oznaczonym terminie (maj 1929 r.). Prace organizacyjne postąpiły tak dalece naprzód, że udział całego życia gospodarczego i kulturalnego Polski nie ulega wątpliwości.

Od czasu ukończenia wojny widzimy silny ruch na całym świecie w kierunku urządzania wystaw powszechnych, krajowych i międzynarodowych. Wystawy zawsze były wyrazem potrzeby zdania sobie w pewnych okresach czasu sprawy z osiągniętego postępu. Wystawy są więc z jednej strony „bilansem” okresu minionego, z drugiej strony „budżetem” na okres przyszły. Są one promotorem postępu, dźwignią rozwoju gospodarczego i kulturalnego. Szczególnie po wojnie jest pęd do urządzania wystaw silny: dla manifestowania pracy pokojowej, twórczej i pozytywnej państw i narodów. Szereg wielkich wystaw powojennych zapoczątkowała British Empire Exhibition w Wembley 1925, następnie idą Filadelfja 1926, Düsseldorf 1926, Kolonia, Bergen, Medjolan 1928. Również w latach przyszłych zapowiedziany jest szereg wielkich wystaw: Barcelona 1929, Chicago 1933, Bruksela 1935. Polska po raz pierwszy ma sposobność pokazania świata na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu swego dorobku kulturalnego i gospodarczego, osiągniętego w pierwszym dziesięcioleciu odrodzenia państwowości.

Korzyści z Wystawy będą niewątpliwie wielkie i natychmiastowe. Przedewszystkiem rozszerzy się rynek zbytu, który wykazuje znaczną dynamikę w ostatnim czasie. Mimo to jest jednak polski rynek wewnętrzny w wielu kierunkach bardzo szczupły i potrzebna jest bardzo usilna propaganda w celu jego rozszerzenia. Przykładowo można tu wymienić wzrost konsumpcji nawozów sztucznych, jako zasadniczy warunek wzrostu produkcji rolniej. Również cały szereg gałęzi przemysłu polskiego, które eksportują część swej produkcji, nie mając należytej podstawy operacyjnej w własnym krajowym rynku, jest zbyt zależny od przemijających koniunktur na rynkach zagranicznych. Przykład eksportowych gałęzi przemysłu w Stanach Zjednoczonych (samochody, maszyny piszące, mąka i t. d.), zbywających przeciętnie 70% swej produkcji w kraju, jest tu dostatecznym dowodem, że pojemny rynek wewnętrzny jest zasadniczą podstawą rozwoju przemysłu i warunkiem kalkulującego się eksportu.

Poza tem Powszechna Wystawa Krajowa 1929, będąc w pierwszej linii przekrojem życia gospodarczego Polski współczesnej, będzie ważnym środkiem naszej propagandy zagranicznej. Wykaże ona plastycznie w ekspozycjach, modelach i wykresach, jakie są bogactwa naturalne Polski, co Polska produkuje, jakie są możliwości gospodarcze, jakie są widoki inwestycji i rentowności kapitału zagranicznego w Polsce. Do spełnienia tego celu propagandy życia gospodarczego Polski przyczyni się również ruch turystyczny, który niewątpliwie Wystawa, jako wielka atrakcja, w ilości kilkudziesięciu tysięcy osób do Polski skieruje. Pertraktacje z biurami podróży i liniami okrętowymi są w toku (American Express Co., Biuro Podróży Cook'a i t. d.).

Tak więc Powszechna Wystawa Krajowa będzie stwierdzeniem tego, cosmy zdziałali w ciągu 10 lat

w jakim stopniu odbudowaliśmy życie gospodarcze, zobrazowaniem naszej kultury duchowej, naszej sztuki i nauki. Będzie to najpiękniejszy pomnik niepodległości, uczczenie jej dziesięciolecia, pomnik pracy i twórczości pokojowej.

Stanisław Punicki

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE

NA PODSTAWIE DANYCH MIN. PRZEM. I HANDLU I MIN. ROLNICTWA, DONIESIEN WYDZIAŁÓW PRZEM. WOJEWÓDZTWA, ORGANIZACYJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH, WŁASNYCH KORESPONDENTÓW, DE-PESZ „PAT” A I „AGENCJI WSCHODNIEJ” I T. D.

ZIEMIOPŁODY

RYNEK ZBOŻOWY W SIERPNIU 1928 R. — Miesiąc sierpień, z powodu opóźnienia zbiorów, był właściwie okresem żniw. W okresie tym trwała słoneczna piękna pogoda, wobec czego zbiór odbył się przy sprzyjających warunkach atmosferycznych. Mamy w tym roku nietylko dobrze zebrane, ale też i ładnie wykształcone ziarno wszystkich zbóż chlebowych. Ponieważ już podczas zbiorów widoczna była wysoka wydajność zbóż, ceny zachwiały się.

Przeciętne ceny krajowych zbóż chlebowych, wyprowadzone jako średnie z notowań trzech giełd krajowych, t. j. warszawskiej, poznańskiej i lwowskiej, oraz przeciętne ceny tych zbóż na giełdach zagranicznych w miesiącu sierpniu w zestawieniu z cenami lipcowymi przedstawiały się następująco:

	Giełdy krajowe		Różnica	
	Lipiec	Sierpień	w % -ach cen	lipcowych
	za 100 kg.	za 100 kg.		
Pszenica	52'95	49'82	—	5'88
Zyto	44'41	37'74	—	15'03
Owies	46'65	40'31	—	13'55
Jęczmień zwykły	42'90	36'50	—	14'94
„ browar.	48'26	39'15	—	18'82
Giełdy zagraniczne				
Pszenica	5'53	4'94	—	10'67
Zyto	5'04	4'50	—	10'71
Owies	4'75	4'00	—	15'79
Jęczmień zwykły	4'45	3'92	—	11'91
„ browar.	5'20	4'94	—	6'92

Ceny wszystkich bez wyjątku zbóż w miesiącu sierpniu znacznie spadły, zarówno na rynkach krajowych, jak i zagranicznych. Największy spadek wykazały: żyto — 15'03% i jęczmień browarowy — 18'32% na rynkach krajowych, oraz owies na rynkach zagranicznych — 15'79%; najmniejszy spadek — 5'88% — wykazała pszenica krajowa.

Zakupione po drogich cenach zapasy pszenicy zagranicznej były stopniowo zużywane, a pierwsze transporty nowej pszenicy pojawiły się dopiero pod koniec sierpnia. To też ceny powoli, lecz stale spadały i rozpięcie krajowych cen pszenicy w stosunku do cen zagranicznych stale zmniejszało się. Rozpięcie między cenami pszenicy, notowanymi na giełdzie w Warszawie, a cenami giełdy londyńskiej w pierwszym tygodniu sierpnia r. b. wynosiło \$ 0'96 (6'24 — 5'28), a w ostatnim tygodniu \$ 0'56 (5'57 — 5'01). Rozpięcie to jeszcze zmniejszy się w miarę tego, jak na rynku zaczęły pojawiać się większe transporty pszenicy, i w miarę tego, jak nowa pszenica będzie już całkowicie zdalna do przemiału. Należy również liczyć się z dalszą zniżką cen pszenicy z tego względu, że w bież. roku gospodarczym mieliśmy dobry urodzaj pszenicy, szczególnie gatunków krajowych.

Światowy zbiór pszenicy, ze względu na zwiększenie powierzchni obsiewu zarówno ozimych, jak i jarych pszenic, szcze-

gólniej w Kanadzie, i wobec spodziewanych rekordowych zbiorów w Argentynie jest w tym roku wyjątkowo duży. To też obecny poziom cen krajowej pszenicy, zarówno jak i cen pszenicy zagranicznej z załadowaniem na terminy bieżące i na późniejsze terminy dostawy jest znacznie niższy od poziomu cen, jaki mieliśmy w tym samym czasie w r. ub. Ilustruje to poniższe zestawienie:

Ceny pszenicy na giełdzie warszawskiej		1—8/VIII		23—31/VIII	
		1927 r.	1928 r.	1927 r.	1928 r.
		z	\$	z	\$
		za 100 kg.			
		57'80	6'48	55'54	6'24
		50'85	5'70	49'57	5'57

Ceny pszenicy na giełdach zagranicznych		1/IX 1927 r.		1/IX 1928 r.	
		(w \$ za 100 kg.)			
Chicago	{ na wrzesień	4'92	4'07		
	„ marzec	5'18	4'44		
Winnipeg	{ „ październik	5'18	4'11		
	„ maj	5'21	4'33		
Berlin	{ „ wrzesień	6'57	5'47		
	„ marzec	6'54	5'64		

Jakościowo gatunek pszenicy w tym roku jest wyższy od zeszłorocznego. Tę samą właściwość jeszcze w większym stopniu wykazuje żyto. Słoneczna i ciepła pogoda, jaką mieliśmy podczas dojrzewania żyta, spowodowała piękne wykształcenie i dorodność ziarna, a co za tem idzie większy ciężar gatunkowy i znacznie większą wydajność żyta. Nie są odosobnione wypadki kupna na rynku od drobnych rolników w małych partjach, bez uprzedniego oczyszczenia, żyta o wadze holenderskiej co najmniej 118 funtów.

Mimo niedobrych horoskopów, jakie były stawiane dla urodzaju żyta w kwietniu i w maju, i mimo zaorania ok. 10% ozimych zasiewów żyta na wiosnę, ze spokojem można twierdzić, że w r. b. mamy urodzaj nie mniejszy od zeszłorocznego. Należy przypuszczać, że ściśle obliczenia statystyczne wykażą w tym roku nawet nieco większy urodzaj żyta, niż w r. ub. To też przeciętne ceny żyta za sierpień spadły o 15'03% w stosunku do cen lipcowych. Tegoroczny poziom cen jest niższy od poziomu zeszłorocznego. W tygodniu 23 — 31/VIII 1927 r. na giełdzie warszawskiej notowano za 100 kg. franco wagon stacja załadowania \$ 40'14, co stanowi \$ 4'50, a w tym samym okresie r. b. franco stacja Warszawa \$ 38'27, co stanowi \$ 4'30.

Poza urodzajem żyta na zniżkę cen wpłynęły bezspornie pozostałe remanenty zboża z ubiegłego roku gospodarczego. Należy sobie uprzytomnić, że w ubiegłym roku gospodarczym za czas od 1/VIII 1927 r. do 30/VI 1928 r., sprowadzone zostało z zagranicy 294.024 t. zboża, w tem pszenicy 191.112 t., żyta 102.912 t.

W okresie wzmogionych robót polnych, złego stanu dróg i małej podaży ceny żyta mogą nieco zwyżkować, wielkich zwyczaj jednak nie należy się spodziewać, ponieważ ogólnoswiatowy urodzaj żyta jest dostateczny, w Kanadzie zaś i Niemczech znacznie większy niż w r. ub.

Tegoroczny poziom cen żyta na bieżące i na późniejsze terminy dostaw jest nieco wyższy od cen w r. ub.

Ceny żyta na giełdach zagranicznych
1/IX 1927 r. 1/IX 1928 r.
(w \$ za 100 kg.)

Chicago	{ na wrzesień	3'74	3'74
	„ marzec	4'01	3'89
Winnipeg	{ „ październik	3'74	3'70
	„ grudzień	3'74	3'66
Berlin	{ „ wrzesień	5'81	5'52
	„ grudzień	5'69	5'57

Przy zaprowadzeniu racjonalizacji przemiału i wypieku maki żytniej oraz zastosowaniu środków, zmierzających do zatrzyma-

nia pasz w kraju i zabezpieczenia się przed spasanem żyta przez inwentarz, możemy w tym roku, uwzględniając remanenty z ubiegłego roku gospodarczego, osiągnąć całkowitą samowystarczalność.

Ceny jęczmienia w sierpniu w stosunku do cen z lipca spadły: dla jęczmienia browarowego o 18'82%, dla kaszanego wzgl. pastewnego o 14'94%. Do tak znacznego spadku cen przyczynił się bezwątpienia świetny urodzaj jęczmienia w r. b. Zaorane na wiosnę obszary, obsiane żytem ozimem i częściowo pszenicami zagranicznego pochodzenia, nieprzystosowanymi do naszego klimatu, zostały obsiane na nowo głównie jęczmieniem. Dzięki sprzyjającym warunkom wegetacji jęczmienia mamy nadzwyczaj pięknie wypełnione ziarno, i to nietylko gatunków browarowych, ale i zwykłych jęczmion kaszanych i pastewnych. Takiego ciężaru gatunkowego jęczmienia, jaki konstatujemy w tym roku, już dawno nie mieliśmy. Zaznaczyć jednak należy, że dużo jęczmion browarowych posiada wielką ilość ziarn szklanych, a stosunkowo mały procent ziarn mączystych.

Dobre gatunki jęczmion są zakupywane do browarów krajowych, które zaczynają uruchamiać swe słodownie. Prowadzony jest również eksport jęczmienia browarowego za granicę. Natomiast na gatunki jęczmienia kaszanego i pastewnego odczuwa się brak odbiorców.

Ceny owsa w sierpniu spadły o 13'55% w stosunku do cen lipcowych. Słoneczna i sucha pogoda w czasie dojrzewania owsa zmniejszyła do minimum niebezpieczeństwo porażenia rdzą. W niektórych okolicach kraju dają się słyszeć narzekania, że owies nieco „przypalił”, z nadmiernej posuchy ziarno nie jest zupełnie dobrze wykształcone, jednak w ogólnej masie, szczególnie w wschodniej połaci kraju, pierwszy raz po kilku latach owies nie został porażony przez rdzę, wobec czego spodziewany jest dobry omiót.

Spadek cen należy przypisać ograniczonym zakupom wojska w sierpniu, ponieważ owies w tym okresie nie jest jeszcze dostatecznie wypołniały. Dostarczone już pierwsze transporty owsa wykazują, że gatunkowo owies w tym roku jest dobry, ponieważ nawet owsy małopolskie, które pod względem jakościowym ustępują owsom poznańskim i częściowo kongresowym, w tym roku były przyjmowane przez wojsko bez jakichkolwiek zastrzeżeń mimo to, że wojsko ma wyższe wymagania co do jakości przy odbiorze, niż rynek prywatny.

Poza zaopatrzeniem wojska, owies i jęczmień pastewny winny być przeznaczone na karm dla inwentarza domowego i będą musiały zastąpić brak zarówno pasz objętościowych, jak i ziemniaków, których tegoroczny urodzaj nie dorówna w znacznej mierze urodzajowi zeszłorocznemu.

Reasumując powyższe, możemy skonstatować, że zebrane w sierpniu wszystkie gatunki zbóż chlebowych wykazują wyższą jakość, wyższy ciężar gatunkowy i wydajność w porównaniu ze zbiorami zeszłorocznymi. Urodzaj jęczmienia w tym roku można nazwać rekordowym.

St. Z.
RUCH CEN ZBOŻ
w okresie od 16 do 30 września 1928 r.
(za kwintal)

		16—22/IX		23—30/IX		Różnica w % ¹⁾ / ₁₀ cen z 23-30/IX w stos. do cen z 16-22/IX
		z	\$	z	\$	
Pszenica						
Warszawa ¹⁾		46'00	5'16	44'25	5'08	— 1'64
Poznań ²⁾		40'37	4'53	40'00	4'49	— 0'92
Lwów		45'25	5'08	45'00	5'05	— 0'56
Średnia giełd krajowych		43'87	4'92	43'41	4'87	— 1'05

¹⁾ Giełda warszawska podaje ceny rynkowe.

²⁾ Giełda w Poznaniu podaje kursy, ustalone na zasadzie cen orientacyjnych.

		Zyto			
Warszawa	37'75	4'24	37'16	4'17	— 1'57
Poznań	35'12	3'94	34'95	3'92	— 0'49
Lwów	34'25	3'84	34'25	3'84	—
Średnia giełd krajowych	35'70	4'01	35'45	3'98	— 0'71
Owies					
Warszawa	35'50	3'98	35'50	3'98	— 0'48
Poznań	31'62	3'55	31'50	3'53	+ 1'65
Lwów	30'25	3'40	30'75	3'45	—
Średnia giełd krajowych	32'45	3'64	32'58	3'66	+ 0'40
Jęczmień zwykły					
Warszawa	33'75	3'79	33'75	3'79	—
Poznań	34'00	3'82	33'83	3'80	— 0'50
Lwów	27'75	3'11	27'75	3'11	—
Średnia giełd krajowych	31'83	3'57	31'77	3'56	— 0'19
Jęczmień browarowy					
Warszawa	36'75	4'12	36'75	4'12	—
Poznań	36'50	4'10	36'00	4'04	— 1'37
Lwów	36'00	4'04	36'00	4'04	—
Średnia giełd krajowych	36'41	4'12	36'41	4'09	— 0'44

NOTOWANIA GIEŁDOWE

za okres od 24 do 29 września

WARSZAWA. — W okresie sprawozdawczym panowała na rynku zbóż chlebowych tendencja nieco słabsza; prócz utrzymanego owsa oraz nieznacznej zwyżki otrąb psennych, wszystkie pozostałe ceny wykazują w porównaniu z okresem poprzednim zniżkę, która jest w większości wypadków niewielka. W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego notowano następujące ceny orientacyjne — w \$ za 100 kg. franco stacja Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica 44'00 — 45'00 (45'50 — 46'00), żyto 36'50 — 37'00 (37'25 — 37'75), jęczmień brow. 36'00 — 36'50 (36'50 — 37'00), — przemiałowy 33'00 — 34'00 (33'50 — 34'00), owies jednolity 35'00 — 36'00 (35'00 — 36'00), otręby żytnie 25'00 — 25'50 (25'00 — 25'50), — pszenne 25'00 — 26'00 (25'00 — 25'50).

Na rynku maki nastąpiła w okresie sprawozdawczym niewielka zniżka cen maki żytniej. Notowano — w \$ za 100 kg. loco skład odbiorcy: mąka pszenna 4/0 lit. A 86'00 — 87'00 (86'00 — 87'00), — 4/0 78'00 — 80'00 (78'00 — 80'00), — żytnia pyłtowa 65% -owa 55'00 — 56'00 (56'00 — 57'00).

POZNAŃ. — Na rynku zbóż chlebowych panowała w okresie sprawozdawczym tendencja słabsza dla żyta, jęczmienia przemiałowego, maki oraz otrąb; różnice cen są naogół niewielkie. W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego notowano następujące ceny orientacyjne — w \$ za 100 kg. franco stacja załadowcza (jak wyżej) — za ładunki całowagonowe z natychmiastową dostawą: pszenica 39'00 — 41'00 (39'00 — 41'00), żyto 33'75 — 34'50 (34'75 — 35'50), jęczmień brow. 35'00 — 37'00 (35'00 — 37'00), — przemiałowy 33'00 — 34'00 (33'50 — 34'50), owies 30'75 — 32'75 (30'75 — 32'75), mąka żytnia 65% -owa 50'00 (51'25), — 70% -owa 48'00 (49'25), — pszenne 65% -owa 61'00 — 65'00 (61'50 — 65'50), otręby żytnie 25'50 — 26'50 (25'50 — 26'50), — pszenne 26'00 — 27'00 (26'50 — 27'50), rzepak 70'00 — 75'00 (70'00 — 75'00).

LWÓW. — Naskutek niedostatecznej podaży ceny nieco wzrosły. Ceny orientacyjne (jak wyżej): pszenica dworska 45'25 — 46'25, — zbiorowa 43'75 — 44'75, żyto 34'25 — 35'25 (33'75 — 34'75), jęczmień przemiałowy 27'25 — 28'25 (27'25 — 28'25), owies 30'50 — 35'50 (29'75 — 30'75), otręby żytnie 22'50 — 23'00 (23'00 — 23'50), — pszenne 23'00 — 23'50 (23'50 — 24'00).

WILNO. — Tendencja słaba. Ceny orientacyjne (jak wyżej): żyto 37'00 — 38'00 (37'00 — 38'00), jęczmień brow. 40'00 — 42'00, — przemiałowy 30'00 — 33'00 (35'00 — 36'00), owies 36'00 — 37'00 (36'00 — 38'00), otręby pszenne 28'00 — 29'00 (28'00 — 29'00), — żytnie 25'00 — 26'00 (27'00 — 28'00).

GDANSK. — Notowano — w guld. gd. za 50 kg.: pszenica 10'50 — 11'20 (10'50 — 11'20), zal. od gatunku, żyto 10'25 (10'25), jęczmień brow. 10'50 — 11'25 (10'50 — 11'25), — pa-